

det vedkommende Politimesters Skyld, idet han ikke har forstaaet at bruge Sognefogderne; hvor der er en kraftig og dygtig Politimester, der har forstaaet at instruere sine Sognefogder, har man ikke havt Grund til at klage over Snekastningsarbeidet. Det er blevet fremmet hurtigst muligt og paa den for Befolkningen mindst byrdefulde Maade. Hvis Lovforslaget kunde ombygges saaledes; at man paa dette Punkt blev ved det Gamle, skulde jeg meget advare imod at gaa over til noget Nyt i. saa Henseende, og det er saa vaesentligst, fordi Politimesteren stadig er tilstede og fungerer. Sam kan man altid faae fat paa, medens Amtsraadet paa ingen Maade kan siges saaledes at være stadig tilstede. I Reglen afholdes Amtsraadsmdøderne i November og Marts; i den Tid, hvor der kommer Klager over Snekastningsarbeidet og vaesentligst skal tages praktiske Bestemmelser, er Amtsraadet altsaa ikke i Virksomhed. Man vil sige, at saa have vi Amtmanden, men jeg vil da blot bede betænke, hvorledes det skal være muligt for Amtmanden at fare omkring over et helt Amt og i alle de Jurisdiktioner, der ligge under ham, søge at faae Forholdene ordnede lige paa staaende Fod, thi det er jo netop derom det gjælder, at faae dem ordnede lige strag. Jeg tror, at Politimestrene nu have et mere effektivt Tilsyn, end de ville faae efter § 20. Hvis jeg var Politimester og ikke havde Andet at holde mig til end denne § 20, vilde jeg be- tragte hele Snekastningsagen som et mig fuldstændig uvedkommende Anliggende. Politimesteren vil herefter kunne komme i den Situation, at Snekastningen sætter ham Stolen for Døren; jeg ser ikke, at han har nogen Myndighed over ham; saa meget mindre som det efter en af Paragraferne kan være en af Kommunerne leiet Mand, han faar med at gjøre, en Mand, i hvis Interesse det er at faae Arbeidet udført saa hurtigt som muligt for at slippe hjem, thi han er vis paa at faae sin Løn alligevel, da han har sin faste Løn. — Det er vaesentlig dette Punkt, der bevægede mig til at tage Ordet; men da der er fremkommet en stærk Anbefaling for § 3, vil jeg dog ikke undlade at sige, at jeg, som praktisk Mand, paa ingen mulig Maade kan være enig med det ærede Medlem fra Lange- land (Ahlfeldt-Vaurvig) paa dette Punkt. Tværtimod er jeg enig med det ærede kongevalgte Medlem (Steffensen) i, at Kommune- afgifterne ere i Diebliftet og have i flere Aar været i betydelig Stigning. Ved alle Lovforslag, der forelægges, søger man baade fra dette og fra det andet Things Side at vælte Udgifterne fra Kommunerne over paa Staten, idet man paaheraaber sig, at Kom-

munerne i Forveien ere saa overbeholdede, at de ikke taale mere. Her hører man imid- lertid en Landmand være glad over et For- slag, som i mange Kommuner kan afstedkomme meget betydelige kommunale Udgifter. Jeg skal kun nævne et Exempel oppe i Sylland, hvor Sogneraadet vaesentligst bestaar af Husmænd. Nu hører jeg ikke til dem, der holder mig til bestemte Klasser eller laster enkelte Klas- ser, men det kan dog ikke negtes, at Hus- mændene have ikke den Interesse i at fritage Kommunerne for Byrder, som vi, der have Hartkornet og egentlig skulle svare Afgifterne til Kommunekassen. Nu skal et saadant Sogneraad have Bemyndigelse til at lade foretage Snekastning efter Licitation eller ved lejede Folk. Ligger det ikke ganske nær for det at sige: hvorfor i al Verden skulle vi have hele det Mas med at lave Lister og holde Orden paa det Hele, naar vi kunne give det i Entrepris og lade de Andre be- tale? Det er jo en menneskelig Svaghed, at man søger at skaffe sig Byrderne fra Hal- sen, naar man kan unddrage sig dem. I Kommuner, hvor Forholdet er anderledes, behøver der blot at være en gammel Sogne- raadsformand, for at det kan ske. Det nyt- ter da ikke at henvise til at vælge en ny, thi det varer, tror jeg, 6 Aar, inden man kan komme af med ham. (Stemmer: Nej! Kun et Aar.) Ja, han vælges kun til Formand for et Aar, men der gaar 6 Aar, inden man gennem Valg kan faae forandret Majorite- ten i Sogneraadet, og har han Majoriteten i Sogneraadet for sig, vil han blive valgt saa længe som Formand. Der kan altsaa meget let komme forøgede Udgifter, der ikke ere nødvendige, og jeg kan ikke anerkjende, at det er nødvendigt, at man løber en saa- dan Risiko. Paa den Tid, da der falder Sne, have vi ikke saa travlt paa Landet, at vi ikke godt kunne lade vore Folk møde. Lad være, at de ikke arbejde saa meget som leiede Folk, men vi trænge ikke saa meget til dem hjemme paa den Tid. — Jeg glæder mig over, at Husmænd og Indrester skulle være fritagne for Snekastningsarbejde. Jeg har i Aarhus Amtsraad gjort alt Muligt for at faae Regulativet forandret, saa at de kunde blive fritagne derfor, thi nu, da Sernbanerne strække sig saavidt omkring, og der foretages betydelige Snekastningsarbejder paa dem, hviler det i hoieste Grad haardt paa Indre- sten, at han skal møde 2 Gange til Snekast- ning i den Tid, da han mange Gange ved Statens Sernbaner kan tjene 5 Kr. om Da- gen. Det er en uforholdsmæssig Byrde at lægge paa ham. Det glæder mig derfor, at den ærede Indenrigsminister er fremkommen med Bestemmelsen i § 2. Jeg haaber i det